

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte vedrørende den mandlige ansøger:

”Ansøgeren er etnisk ingusjetier, er født i Alma, Aty, Kazakhstan, og er sunni-muslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til republikken Ingusjetien i Den Russiske Føderation frygter at blive slået ihjel af Ruslands Føderale Sikkerhedstjeneste (FSB) eller af oprørerne.

Til støtte herfor har ansøgeren oplyst, at hans købmandsforretning [i efteråret] 2013 blev opsøgt af to personer. Personerne købte varer i forretningen, og de ønskede efterfølgende, at ansøgeren fragtede dem og varerne til et skovområde, hvilket ansøgeren accepterede. Det viste sig at være oprørere. Myndighederne fandt ud af dette, hvorfor de anholdt og tilbageholdt ansøgeren i 14 dage. Ansøgeren blev under tilbageholdelsen udsat for tortur, herunder seksuelt overgreb. Ansøgeren blev løsladt mod at underskrive en erklæring om at ville samarbejde med myndighederne. Han flygtede herefter.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om sit asylmotiv til grund, idet ansøgeren på væsentlige punkter har forklaret divergerende.

Flygtningenævnet bemærker indledningsvis, at ansøgerens forklaring indeholder en række divergenser vedrørende såvel tilbageholdelsen og tiden lige før, som episoden i [efteråret] 2013 og tiden efter tilbageholdelsen. Endvidere bemærker nævnet, at ansøgeren har forklaret meget detaljeret og sikkert om en række forhold, der samtidig indeholder væsentlige divergenser.

Flygtningenævnet har ved troværdighedsvurderingen navnlig lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om episoden i [efteråret] 2013, der danner grundlag for myndighedernes interesse for ham. Blandt andet har ansøgeren forklaret divergerende om de to mænd, der ankom til forretningen. Til oplysnings- og motivsamtalen [i vinteren] 2014 har ansøgeren forklaret, at den ene mand var i civilt tøj, og den anden bar en religiøs dragt, som var med hat og en lang skjorte. Til asylsamtalen [i foråret] 2014 har ansøgeren forklaret, at den ene var iklædt civilt tøj, og den anden var iklædt religiøs muslimsk klædedragt (nationalt tøj). Under nævnsmødet [i efteråret] 2014 har ansøgeren forklaret, at den person, som ansøgeren talte med, var iklædt en dragt, som religiøse forsonere normalt bar. Under nævnsmødet [i] marts 2017 har ansøgeren forklaret og bekræftet, at begge mænd var traditionelt klædt med lange skjorter med lommer på brystet. Ansøgeren har endvidere forklaret divergerende om, hvilke varer de købte. Til oplysnings- og motivsamtalen den [i vinteren] 2014 har ansøgeren forklaret, at det var to kasser fødevarer så som ris og pasta, hvilket ansøgeren under gennemlæsning af samtalerferatet rettede til seks kasser med produkter til at lave grød af og tre sække med pasta og sække med boghvede. Til asylsamtalen [i foråret] 2014 har ansøgeren forklaret, at det var store mængder af ris, makaroni og spaghetti. Under nævnsmødet den [i efteråret] 2014 har ansøgeren forklaret, at det var ris, ti kilo boghvede og 12 kilo makaroni, der blandt andet blev leveret i sække. Under nævnsmødet [i] marts 2017 har ansøgeren forklaret, at det var store mængder ris og spaghetti, der blev solgt i sække. Ansøgeren har derudover forklaret divergerende om, hvilket sprog telefonsamtalen foregik på, og om leveringsstedet. Ansøgeren har således om telefonsamtalen til oplysnings- og motivsamtalen [i vinteren] 2014 forklaret, at den ene mand talte ingusjetisk i telefonen. Ved asylsamtalen [i foråret] 2014 har ansøgeren forklaret, at manden talte

russisk i telefonen. Under nævnsmødet oplyste ansøgeren, at manden talte ingusjetisk, men at han brugte enkelte russiske ord. Om leveringsstedet, landsbyen [G], har ansøgeren til oplysnings- og motivsamtalet [i vinteren] 2014 forklaret, at de kørte igennem landsbyen, uden at de to mænd instruerede ham i at stoppe, og at det først var ved udkanten af landsbyen, hvor skoven startede, at de to mænd bad ansøgeren om at stoppe. Ved asylsamtalen [i foråret] 2014 og under nævnsmødet [i] marts 2017 har ansøgeren oplyst, at de kørte igennem en anden landsby, men stoppede i et skovområde, inden de nåede til [G].

Efter en samlet vurdering finder Flygtningenævnet, at divergenserne ikke kan forklares med, at ansøgeren er påvirket af de fysiske overgreb, han oplyser at have været udsat for. Nævnet henviser i øvrigt til bemærkningerne nedenfor vedrørende den af Amnesty Internationals lægegruppe foretagne lægeundersøgelse.

Ved vurderingen af ansøgerens troværdighed har Flygtningenævnet tillige inddraget den omstændighed, at ansøgerens forklaring indeholder en lang række mindre divergenser og modstridende oplysninger, der dog ikke i sig selv ville kunne tillægges afgørende betydning.

Flygtningenævnet tilsidesætter på den baggrund ansøgerens forklaring som konstrueret og utroværdig.

Den af ansøgeren fremlagte tilsigelse kan ikke føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at oplysningen om ansøgerens modtagelse af tilsigelser først er kommet frem i forbindelse med nævnsmødet i marts 2017, selvom ansøgeren angiveligt har modtaget adskillige tilsigelser i både 2015 og 2016 – og måske også i 2014 – og at ansøgerens genoptagelsessag verserede frem til oktober 2015, uden at han dengang oplyste om tilsigelserne.

De af ansøgeren fremlagte erklæringer fra naboer kan heller ikke føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet har herved særligt lagt vægt på, at den ene af erklæringerne ikke er forenelig med ansøgerens beskrivelse af hændelsesforløbet.

Vedrørende den af Amnesty Internationals lægegruppe foretagne lægeundersøgelse af ansøgeren bemærker Flygtningenævnet, at der ikke heri er beskrevet objektive fund, der underbygger de af ansøgeren under asylsagen afgivne oplysninger om fysiske overgreb mod ham. Ansøgeren har under asylsagen forklaret, at han blev slået og sparket forskellige steder på kroppen; hovedet, leveren, nyrerne, maven, brystet og knæhaserne samt [seksuelt overgreb], hvilket ikke er underbygget af objektive fund. Derimod omtaler rapporten uregelmæssig knoglekontur på begge skinneben, der er forenelig med den af ansøgeren til Amnesty International oplyste mishandling med slag og spark mod underbenene, hvilken form for tortur ansøgeren ikke har forklaret om under asylsagen. Derudover bemærker Flygtningenævnet, at oplysningen om, at knoglefortykkelserne skulle være opstået efter tilbageholdelsen, stammer fra ansøgeren, og at dette ene objektive fund i øvrigt ikke i sig selv kan føre til en ændret vurdering.

Flygtningenævnet finder, at konklusionen i Amnesty Internationals rapport ikke underbygger troværdigheden af ansøgerens asylmotiv, herunder at han skulle være blevet udsat for den af ham beskrevne tortur under de af ham beskrevne omstændigheder. Det forhold, at de af ansøgeren oplyste psykiske symptomer stemmer overens med tilstanden posttraumatisk stress syndrom (PTSD), kan ikke føre til en ændret vurdering. Nævnet bemærker, at denne psykiske tilstand kan være opstået på

baggrund af andre traumatiske hændelser, herunder krigen, hvor ansøgeren mistede sin gravide hustru og mindreårige barn.

På den baggrund fastholder Flygtningenævnet, at betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, ikke er opfyldt.”

Flygtningenævnet udtalte vedrørende den kvindelige ansøger:

”Ansøgeren er etnisk ingusjetier, er født i [landsby], Rusland, og er muslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hendes ægtefælle ved en tilbagevenden til republikken Ingusjetien i Den Russiske Føderation frygter at blive slået ihjel af myndighederne, herunder Ruslands Føderale Sikkerhedstjeneste (FSB).

Ansøgeren har påberåbt sig samme asylmotiv som sin ægtefælle [nævnets sagsnummer], og Flygtningenævnet har i ægtefællens sag tilsidesat ægtefællens forklaring om sit asylmotiv som konstrueret og utroværdig. Flygtningenævnet har som begrundelse herfor anført i afgørelsen:

[citater af den mandlige ansøgers afgørelse]

Herefter, og idet ansøgeren ikke har noget selvstændigt asylmotiv, fastholder Flygtningenævnet, at betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, ikke er opfyldt.”